HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כל היד המרבה לבדוק. שבודקת תמיד שמא ראתה: **נגעים משונים.** שמתוך כך לא תבי לידי ספק טומאה ובעלה לא תבי לידי איסורין: **ונאנשים.** שבודק עצמו תדיר בחמתו שמא יצא ממנו קרי: **תקנן.** שמתמתמת ומרגיש בשממשמת בחמה ומוציא שכבת זרע לבטלה: **גמ' הרגשה.** שמזדעזעין מבריו כשמתמתמת ורואה קרי: **נגעים.** משונחת דקתני קרי מרבה[ה] אבל מתקנן דבנגעים אפילו מלא זימנין: **נעיין ויבה.** שיצא זוב ממנו ורואה לבדוק כדי למנות לראיותיו שתים לטומאה ושלש לקרבן. זוב דומה למי בצק של שעורים ושל מבשר שמת ושכבת זרע של מבשר חי וקטורה כלונס בינה שחיטה מוזרת[ו]: **גזרור.** דבר קשה אינו ממש: **במטלית עבה.** קשה היא ואינה מחממת: **שנדעזעו מבריו.** שנעקר זרע מגופו: **לחומו בחמה.** שלא יצא הזרע עד שיבלע את התרומה שבפיו דתנן לקמן בפ' יוצא דופן (דף מ.) הזב ובעל קרי אין מטמאין עד שתצא טומאתן לחוץ: **לאילו מניח מבוי.** שעבירה זו שיהא בידם לכתיב[ז] (בראשית ו) כי השחית כל בשר ולמדנו[ח] ברותחין קלקלו: **ליון דעקר עקר.** ומשום חמוס להשתא לא נפיק מידי: **לא שביח.** וכי קתני למה זה דומה דתמילתו לא יצא חלא ע"י משמוש האבר שאינו נעקר יחד חלא כשהוא ממשמש יוצא מעט מעט והולך אבל היכא דיצא מהרגשה ונעקר כולו כאחד תו לא מוסיף: **ליאוזות ליזון.** שאינו לחומו ואינו מטיל למרחוק: **כרוח שפכה.** קריש אין מימי רגליו עושים כיפה: **לאיסורא.** לסור לחחזו ולפילו לא לפסקו לו בענין אחר אע"פ שמוציא לעז כדקתני מוטב שיוציא לעז כו': **פקנסא.** ישמין על גבי עפר תיחום דמשמע דאי ליכא היי יאחזו בחמה: **הנחמים נאנים.** שמתחממים בעלי חיצות בחלות גדולים כלומר בעלי הנקות: **נאנים.** כמו (שם לה) תחת האלה: **דשף ויפיב.** שם מקום הזקן[ט]: **לאחזו בחמה.** שלא יפלו מים על הגר: **עשאוהו.** להם דרך יהודה: **כצולאם.** בוצלם חיל שמחפשין וחוזין כדחמרגמינן (שם לח) ויחפש בצלם: **דלילית.** ומתיירת שמא יפול: **דרכיה.** שמולך: **דשכיבה.** שורה בניה הכנסת: **לימחי דמריה.** הקב"ה ולפי במקום אחר נמי שרי לידיה: **עשרה.** שפה גבוהה המקפת את רחם הגיד: מעטרה

כל היד א המרבה לבדוק בנשים משובחת ב ובאנשים תקצין: **גמ'** מ"ש נשים ומאי שנא אנשים נשים לאו בנות הרגשה נינהו משובחות אנשים דבני הרגשה נינהו תקצין אי הכי מאי אירי מרבה כי לא מרבה נמי כי קתני מרבה אנשים תנא בד"א לענין שכבת זרע אבל לענין זוב אף הוא משובח בנשים ואפי' לענין שכבת זרע אם בא לבדוק בצרור או בחרס בודק ובמטלית לא והתניא בודק עצמו במטלית ובכל דבר שרוצה כדאמר אביי במטלית עבה הכא נמי במטלית עבה והיכא איתמר דאביי אהא דתנן ג היה אוכל בתרומה והרגיש שנזדעזעו איבריו אוחז באמתו ובולע את התרומה אוחז והתניא ד רבי אליעזר אומר כל האוחז באמתו ומשתין כאילו מביא מבול לעולם אמר אביי במטלית עבה רבא אמר אפילו תימא במטלית רכה כיון דעקר עקר ואביי חייש דלמא אתי לאוסופי ורבא לא חייש דלמא אתי לאוסופי ולא ה והתניא הא למה זה דומה לנותן אצבע בעין שכל זמן שאצבע בעין עין מדמעת וחוזרת ומדמעת ורבא כל אחמומי והדר אחמומי בשעתיה לא שביח גופא ר"א אומר כל האוחז באמה ומשתין כאילו מביא מבול לעולם אמרו לו לרבי אליעזר והלא נצוצות נתזין על רגליו ונראה בכרות שפכה ונמצא מוציא לעז על בניו שהן ממזרים אמר להן מוטב שיוציא לעז על בניו שהן ממזרים ואל יעשה עצמו רשע שעה אחת לפני המקום תניא אידך אמר להן רבי אליעזר לחכמים ו אפשר יעמוד אדם במקום גבוה וישתין או ישתין בעפר תיחוח ואל יעשה עצמו רשע שעה אחת לפני המקום הי אמר להו ברישא אילימא קמייתא אמר להו ברישא בתר דאמר להו איסורא הדר אמר להו תקנתא אלא הא אמר להו ברישא ואמרו ליה אין לו מקום גבוה ועפר תיחוח מאי אמר להן מוטב שיוציא לעז על בניו ואל יעשה עצמו רשע שעה אחת לפני המקום וכל כך למה מפני שמוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה שנאמר ז וירע בעיני ה' (את) אשר עשה וימת גם אותו רבי יצחק ורבי אמי אמרי ח כאילו שופך דמים שנאמר ט הנחמים באלים תחת כל עץ רענן שוחטי הילדים בנחלים תחת סעיפי הסלעים אל תקרי שוחטי אלא סוחטי רב אסי אמר כאילו עובד עבודת כוכבים כתיב הכא תחת כל עץ רענן וכתיב התם י על ההרים הרמים ותחת כל עץ רענן רב יהודה ושמואל הוו קיימי אאיגרא דבי כנישתא כ דשף ויתיב בנהרדעא אמר ליה רב יהודה לשמואל צריך אני להשתין א"ל יא שיננא אחוז באמתך והשתן לחוץ היכי עביד הכי והתניא ר"א אומר כל האוחז באמתו ומשתין כאילו מביא מבול לעולם אמר אביי עשאו כבולשת יב דתנן ג בולשת שנכנס לעיר בשעת שלום חביות פתוחות אסורות סתומות מותרות בשעת מלחמה אלו ואלו מותרות לפי שאין להן פנאי לנסך אלמא דכיון דבעיתי לא אתי לנסוכי הכא נמי כיון דבעיתי לא אתי להרהורי והכא מאי ביעתותא איכא איבעית אימא ביעתותא דליליא ודאיגרא ואיבעית אימא ביעתותא דרביה ואב"א ביעתותא דשכינה ואיבעית אימא אימתא דמריה עליה דקרי שמואל עליה אין זה ילוד אשה ואיבעית אימא נשוי הוה דאמר רב נחמן יג אם היה נשוי מותר ואיבעית אימא כי הא אורי ליה דתני אבא בריה דרבי בנימין בר חייא אבל מסייע בביצים מלמטה ואיבעית אימא כי הא אורי ליה דאמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן יד גבול יש לו מעטרה ולמטה מותר מעטרה

כל היד. באנשים תקצין. ומה לריך לבדוק יבדוק בלרור לו בחרס כדלמר בגמ' ות"ח הא לקמן לחר למטה מעטרה מותר ומיירי בפי הלמה ומה הוא בודק עלמו וי"ל דגם למעלה לגד הגוף לריך לבדוק שמא הלך שם טפת קרי ל"ל לפי' מעטרה ולמטה לא שרי אלא להשתין מהוס ניצוצות או מהוס בית הכנסת אבל לבדוק עלמו לא:

[**נשים דלאו בנות הרגשה נינהו.** לר"ת דמפרש (יבמות יב:) ג' נשים מפשפשות במוך שיניו לריכות ושלר נשים מותרות מהוס [דלמ] מיפקדא אפריה ורביה י"ל יין דלאו בנות הרגשה הרגשה ניצו אפילו הוי מרגישות לפי ר"ת קשה לר' יוחנן בן ברוקה דתניא (שם דף סה:) על שניהם נאמר בו ברוקה דתניא (שם דף סה:) על שניהם נאמר בו ברוקה דתניא (שם דף סה:) על שניהם נאמר בו